

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010444
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5616010444.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na neverejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného V. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/28/2016 z 19.3.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. Z. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného V. Z. na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne poukázal na to, že v podstate jediným dôvodom, pre ktorý bol zamietnutý jeho návrh na obnovu konania, je právny názor okresného súdu, podľa ktorého nie sú splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 41b zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, pretože uložený trest odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov už vykonal. Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že trest odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov uložený vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 som mal vykonať v čase od 13.5.2010 do 23.11.2016. Vzápätí okresný súd tvrdí, že trest odňatia slobody vo veci 1T/106/2010 bol vykonaný dňa 13.11.2017. Ani okresný súd nemá jasno v tom, kedy mal vykonať trest odňatia slobody uložený vo veci 1T/106/2010. Zistenia a názor okresného súdu o vykonaní uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov nekorešpondujú s údajmi, ktoré predkladá aktuálne Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Nestotožňuje sa s názorom okresného súdu, podľa ktorého podmienku nevykonania trestu treba skúmať ku dňu rozhodovania o návrhu na obnovu konania. Podmienka nevykonaného trestu sa musí skúmať ku konkrétnemu dňu, aby bola zaručená spravodlivosť každého odsúdeného a aby každý odsúdený mal rovnaký termín k splneniu podmienky upravenej v § 41b, pričom tento deň je rovnaký pre každého odsúdeného a tým dňom je podľa jeho názoru deň účinnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012. Poukázal aj na ustanovenie § 396 ods. 4 Tr. por., pričom ani súd ani prokurátor si nespĺnili svoju zákonom stanovenú povinnosť a ani jeden z týchto orgánov ho neupovedomil o vzniku podmienky na povolenie obnovy konania po nadobudnutí účinnosti nálezu Ústavného súdu. Navrhol, aby nadriadený súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol sám tak, že povolí obnovu konania vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 a zruší výrok o treste uložený rozsudkom v označenej veci.

V sťažnosti, ktorú odsúdený V. Z. odôvodnil sám, uviedol, že dňa 24.11.2016 na okresný súd podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci pod sp.zn. 1T/106/2010. Je toho názoru, že po celú dobu tohto konania sudca okresného súdu tendenčne oddeľoval termín pojednávania, aby nemusel obnovu

konania povoliť a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 vrátiť príslušnému prokurátorovi do prípravného konania. Žiadal, aby odvolací súd preveril zákonnosť postupu konania Okresného súdu Liptovský Mikuláš a po prípadnom zistení nezákonného konania v tomto prípade nariadil okresnému súdu vec znovu prejednať.

Príslušný prokurátor v písomnom vyjadrení ku sťažnosti odsúdeného uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a riadne zdôvodnené. Z tohto dôvodu považuje sťažnosť za nedôvodnú.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. Z. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, ale táto v čase rozhodovania odvolacieho súdu nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Odsúdený V. Z. podal návrh na obnovu konania opierajúci sa o nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, zverejnený 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. a § 41b ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. z dôvodu, že trest, ktorý mu bol v uvedenej veci uložený aj za použitia tzv. asperačnej zásady nemajúcej oporu v Ústave SR, je neprimerane prísny a nezodpovedajúci zmyslu konania o dohode o vine a treste. Žiada, aby mu bola daná možnosť uzavrieť s prokurátorom novú dohodu, aby jeho trest v nových podmienkach zodpovedal zákonu.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010 schválil dohodu o vine a treste, uzavretú medzi obvineným V. Z. a prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš a obvineného V. Z. uznal za vinného zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (v bode 1/) a pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (v bodoch 2/-3/).

Za tieto trestné činy bol odsúdený podľa § 222 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov, t.j. 7 rokov 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 348 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj peňažný trest vo výmere 900,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/35/2009 z 27.8.2009 vo výroku o treste a zároveň boli zrušené všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z vyššie uvedenej analýzy výroku o treste vyplýva, že odsúdenému V. Z. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody za použitia tzv. asperačnej zásady (zostrenia trestu) podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení pred nálezom Ústavného súdu SR, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012, ale zároveň aj trest s použitím ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák. (znižená dolná hranica o jednu tretinu v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu).

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr nežnáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr nežnáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu nežnáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Záver súdu o tom, či existencia nových skutočností, či nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, nemožno ustáliť iným procesným postupom, len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. por., pričom taký postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 19 Tr. por. Preto už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania (iudicium rescindens) musí súd hodnotiť nové skutočnosti a nové dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúmanému právoplatnému rozhodnutiu a nemôže sa obmedziť len na strohé konštatovanie existencie s tým, že k hodnoteniu nových skutočností alebo dôkazov pristúpi až potom, ako na ich podklade povolí obnovu konania.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., účinného do 21.12.2012, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. novembra 2012 v pléne o návrhu Krajského súdu v Prešove na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 17 ods. 1, čl. 50 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

V zmysle § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. „ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku“.

So zreteľom na skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák., ide o situáciu predpokladanú v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., a tým len jednou z podmienok obnovy konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že povolenie obnovy konania, na ktorú má dopad nález Ústavného súdu SR, bez skúmania a posúdenia, či trest uložený v pôvodnom konaní je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, je v každej takejto veci obligatórne. Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per. analogiam z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 z 26.11.2013 - bod I. a II.).

V konaní o povolení obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov je súd v zásade oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, to znamená, že iba pri tých výrokoch rieši súd otázku, či v návrhu uvedené skutočnosti alebo dôkazy by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť ich zmenu. Z toho však súčasne vyplýva, že súd nie je oprávnený povoliť obnovu konania pri tých výrokoch preskúmaného rozhodnutia, pri ktorých nie sú uvedené podmienky splnené, aj keď sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania, aj pokiaľ ide o tieto výroky.

Z revízneho princípu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 Tr. por. a ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý je v čase rozhodovania a ktorý sa prípadne líši od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený už celý trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010 vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov dňa 13.11.2017 vykonal, nie sú s poukazom na ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

V okolnostiach danej veci nadriadený súd poukazuje na nasledovné skutočnosti:

1./ Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010, bol odsúdenému V. Z. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov (v rozsudku bolo uvedené 90 mesiacov - pozn. nadriadeného súdu). Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/131/2012 z 19.11.2012 bol odsúdenému uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010. Vzhľadom na uvedené procesnoprávne skutočnosti dňom právoplatnosti rozsudku vo veci sp.zn. 2T/131/2012 odsúdený V. Z. prestal vykonávať trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom vo veci sp.zn. 1T/106/2010 a nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/131/2012 zo dňa 19. 11. 2012. Krajský súd zistil, že výkon trestu odňatia slobody vo výmere 13 rokov bol odsúdenému nariadený až dňa 12.2.2013.

2/. Dňa 13.1.2017 vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesenie, č.k. 1T/106/2010-1720, ktorým podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku a § 45 ods. 2 Trestného zákona započítal odsúdenému V. Z. do súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010, zo dňa 6. 10. 2010, výkon trestu odňatia slobody od 6. 10. 2010 do 19. 11. 2012.

3/. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 1T/106/2010-1696 zo dňa 25.10.2010 súd podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku a § 45 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona započítal odsúdenému do trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo dňa 6. 10. 2010, väzbu od 13.5.2010 do 6.10.2010.

4/. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Nt/18/2016 zo dňa 23.11.2016 súd povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného V. Z., ktorá skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/131/2012 zo dňa 19. 11. 2012 a zrušil v prospech odsúdeného výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/131/2012 zo dňa 19. 11. 2012, ktorým bol podľa § 222 ods. 5, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 2, 3, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 348 ods. 1, § 56 ods. 1, 2 uložený peňažný trest vo výške 900,- Eur, s uložením náhradného trestu odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 4 (štyri) mesiace, uložený podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, a súčasne bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T 106/2010 zo 6.10.2010, ktorým bol V. Z. odsúdený podľa § 222 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/, § 39 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 348 ods. 1, § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 900,- Eur, pričom v zmysle § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 18 mesiacov a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/35/2009 z 27. 8. 2009, ktorým bol odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a s prihladnutím k § 36 písm. l/ Trestného zákona mu bol uložený peňažný trest vo výške 900,- Eur, pričom v zmysle § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, zároveň bol podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil povinnosť nahradiť škodu Volksbank Slovensko a.s., Vysoká 9, Bratislava, IČO: 17 321 123, vo výške 100.759,68 eura a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody poškodenú spoločnosť Volksbank Slovensko a.s., Vysoká 9, Bratislava, IČO: 17321123, odkázal na občianske súdne konanie, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, a ktorým podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/35/2009 zo dňa 27.8.2009, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a ktorým bol zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 2T/19/2011 zo dňa 1.3.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na výrok o treste, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedené znamená, že nadobudnutím právoplatnosti uznesenia sp.zn. 3Nt/18/2016 dňom 23.11.2016 boli zrušené všetky, aj súvisiace rozhodnutia v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T/131/2012, a teda zo zákona bol obnovený výkon trestu pôvodne uloženého, v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/106/2010. V súčasnosti, po povolení obnovy konania vo veci sp.zn. 2T/131/2012, zatiaľ uvedená vec nie je právoplatne meritorne skončená.

Chronológia výkonu trestu a výkonu väzby (započítaného do výkonu trestu), je nasledovná:

- Doba výkonu väzby vo veci sp.zn. 1T/106/2010 od 13.5.2010 do 6.10.2010 (t. j. do právoplatného rozhodnutia vo veci samej) predstavuje spolu 4 mesiace a 23 dní.
- Doba výkonu trestu vo veci sp.zn. 1T/106/2010 od 6.10.2010 (deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej) do 19.11.2012 (t. j. do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku OS L. Mikuláš, sp.zn. 2T/131/2012, ktorým bol o. i. zrušený predchádzajúci výrok o treste sp.zn. 1T/106/2010) predstavuje spolu dobu 2 roky 1 mesiac 13 dní.
- Doba výkonu trestu odňatia slobody vo veci sp.zn. 2T/131/2012 za obdobie od 19. 11. 2012 (t. j. od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku OS L. Mikuláš sp.zn. 2T/131/2012, ktorým bol o. i. zrušený predchádzajúci výrok o treste sp.zn. 1T/106/2010) do 23.11.2016 (t.j. do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia sp.zn. 3Nt/18/2016 o povolení obnovy konania vo veci sp.zn. 2T/131/2012), predstavuje dobu 4 roky a 4 dni.
- Doba výkonu obnoveného trestu uloženého v konaní vedenom pod sp.zn. 1T/106/2010 predstavuje za obdobie od 23.11.2016 do 13.11.2017 11 mesiacov a 20 dní. Celková doba uloženého súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 90 mesiacov, t. j. 7 rokov a 6 mesiacov, počínajúc dňom začatia väzby 13. 5.2010, uplynula 13.11.2017.

Na základe uvedenej analýzy možno konštatovať, že odsúdený uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010, plynulo vykonával od 13.5.2010 do 13.11.2017, do ktorého výkonu trestu odňatia slobody mu bol započítaný výkon väzby vo veci vedenej pod sp.zn. 1T/106/2010 a výkon trestu odňatia slobody vo veci vedenej pod sp.zn. 2T/131/2012. Vykonanie celého uloženého trestu odňatia slobody je skutočnosťou, ktorá vylučuje povolenie obnovy konania v súvislosti s použitím asperačnej zásady pri ukladaní trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v časti „...ktorý právoplatný rozsudok...nebol vykonaný...“ krajský súd je toho názoru, že vždy pôjde o právoplatný rozsudok, ktorého uložený trest nebol vykonaný.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že výrok napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, v čase rozhodovania odvolacieho súdu, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Záverom odvolací súd len poznamenáva, že v prípade, ak by odsúdený ešte celý súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/106/2010 zo 6.10.2010, nevykonal, návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania by bol dôvodný a obnova konania by bola v tejto veci povolená obligatórne.

Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že odsúdený V. Z. v súčasnosti, po vykonaní celého súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov je výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1T/5/2003. Za povšimnutie stojí, že uvedené odsúdenie nie je súčasťou aktuálneho odpisu z registra trestov odsúdeného.

K sťažnostným námietkam odsúdeného nadriadený súd dodáva, že tieto námietky v súčasnosti vyjadrujú len iné hodnotenie existujúceho skutkového stavu, na podklade ktorého okresný súd zamietol návrh na povolenie obnovy konania.

Neobstojí sťažnostná námietka odsúdeného, že sudca okresného súdu tendenčne odďaľoval termín verejného zasadnutia o jeho návrhu na povolenie obnovy konania trestnej veci sp.zn. 1T/106/2010. Zo zápisnice o priebehu verejného zasadnutia konaného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v teraz prejednávanej veci dňa 26.2.2018 je zistiteľné, že samotný odsúdený navrhol, aby verejné zasadnutie bolo odročené až do času, kým nebude rozhodnuté o novom treste v súvisiacej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/131/2012. Je pravdou, že odsúdený návrh na povolenie obnovy konania podal už dňa 28.11.2016. Následne 24.1.2017 a 16.2.2017 žiadal okresný súd o informáciu o stave konania. Okresný súd dňa 15.3.2017 odsúdenému v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania ustanovil obhajcu, nakoľko išlo o prípad povinnej obhajoby a odsúdený si obhajcu nezvolil; sám požiadal o ustanovenie obhajcu. Okresný súd dňa 25.1.2018 vo veci určil termín verejného zasadnutia na 12.2.2018, ktorý z dôvodu nemožnosti predvedenia odsúdeného zmenil na 26.2.2018. V uvedených súvislostiach nadriadený súd uvádza, že odsúdenému, ktorý mal od začiatku

konania ustanoveného obhajcu, nič nebránilo, aby využil možnosť sťažovať sa na nečinnosť súdu pri prejednávaní a rozhodovaní v trestnom konaní o jeho návrhu na obnovu konania (§ 55 ods. 3 Tr. por.). Krajský súd je však toho názoru, že doba 10 mesiacov, po ktorú súd nekonal a ktorú nemožno považovať za neprimeranú, súvisela s prebiehajúcim konaním Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/131/2012, nakoľko v prípade právoplatného rozhodnutia vo veci sp.zn. 2T/131/2012 o novom treste, by táto skutočnosť mala podstatný vplyv na priebeh konania o návrhu na povolenie obnovy konania v teraz prebiehajúcej veci sp.zn. 2Nt/28/2016.

K sťažostnej námietke odsúdeného, že konajúci súd porušil tzv. oznamovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 396 ods. 4 Tr. por., veľa prvá treba uviesť, že z povahy veci a ustanovenia § 396 ods. 4 Tr. por. síce vyplýva, že „ak sa dozvie súd...o okolnosti, ktorá by mohla odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania, je povinný oznámiť ju prokurátorovi...“, avšak podľa názoru nadriadeného súdu sa táto oznamovacia povinnosť bude vzťahovať len na také zistenie v konkrétnej veci, ktoré je z povahy veci výnimočnou okolnosťou (napr. za výnimočnú okolnosť možno považovať vyhlásenú amnestiu- pozn. nadriadeného súdu). Vzhľadom na to, že obnova konania je návrhovým konaním (§ 396 ods. 1 Tr. por.), je zrejmé, že súd bude musieť vykonať predmetné konanie vždy na návrh oprávnenej osoby, tzn. predovšetkým odsúdeného, ktorý si musí strážiť svoje práva. Pokiaľ ide o povolenie obnovy konania, na ktorú má dopad vyššie citovaný nález Ústavného súdu SR, súdy nemajú automaticky povinnosť zo svojich evidenčných pomôcok zisťovať, ktorému odsúdenému bol od 1.1.2006 uložený trest odňatia slobody s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

S ohľadom na uvedené krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.